

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] af vor Udførsel og Opretholdelse af saa stor Beskæftigelse som muligt. Disse tre Formaal udgør efter min Opfattelse en uløselig Enhed. Man kan ikke uden at volde Fortræd udskille et af Formaalene eller fremhæve det ene paa de andres Bekostning. Derfor har jeg ej heller kunnet tiltræde det i Folketinget stillede Forslag, der søger at gennemføre en saadan Adskillelse og ikke tager Hensyn til den Vekselvirkning, der er mellem Valutalovgivningens tre Formaal. Man kan hverken ofre Hensynet til den hjemlige Beskæftigelse eller til Opretholdelse af et stabilt Pengevæsen for det handelspolitiske Hensyn som det ene afgørende Hovedformaal med Loven.

Det er beklageligt, at der ved Valutaordningen er paaført adskillige næringsdrivende Vanskeligheder, men dette kan ikke rokke ved den Kendsgerning, at Importrestriktioner er nødvendige af Hensyn til hele Samfundets Vel, og jeg ser ikke rettere, end at Valutaordningen er og har været til Gavn for Samfundet som Helhed.

Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, blev der af et Mindretal i Folketinget stillet Forslag om, at de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser om Rigsdagens Valutaudvalg skulde udgaa. Jeg maa beklage, hvis et Flertal i dette høje Ting skulde vedtage, at Rigsdagens Valutaudvalg ophæves. Min Beklagelse skyldes ikke, at man fra Regeringens Side ønsker at søge Dækning bag Rigsdagens Valutaudvalg eller at lægge en Del af Ansvaret over paa dette, men min Beklagelse hviler paa den Opfattelse, at det er betydningsfuldt og heldigt, at Rigsdagen og derigennem Befolkningen og specielt de Partier, der ikke er Tilhængere af Valutaordningen, gennem Valutaudvalget som hidtil faar Lejlighed til at følge Valutaordningens Administration og til at fremsætte og begrunde eventuelle Ønsker og Klager, saa at disse kan tages i Betragtning ved Spørgsmaalenes Afgørelse. Ud fra denne Betragtning haaber jeg, at Oppositionspartierne ikke vil udelukke sig selv og derigennem de af dem repræsenterede Interesser fra at deltage i Arbejdet paa at naa de for Landet som Helhed bedst mulige Resultater af den Valutalov, som Befolkningens store Flertal har tilkendegivet, at det anser for nødvendigt.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Forslaget til det høje Tings Velvilje, og jeg udtaler Haabet om, at Lovforslaget vil blive gjort til Genstand for en saa hurtig Behandling, at Tilrettelægningsen af den nye

Ordning, derunder det fremtidige Samarbejde mellem Erhvervsorganisationerne og Valutaadministrationen, kan paabegyndes.

Villemoes: Efter at den højtærede Handelsminister nu har forelagt og i det væsentligste gennemgaaet det i det andet høje Ting vedtagne Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta, skal jeg som Ordfører for mit Parti tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Mit Parti stemte i Fjor ved den endelige Afstemning om den Lov, der er gældende for indeværende Kalenderaar, imod Forslaget. Vi gjorde det ud fra den Betragtning, at Regeringen efter vor Mening vilde faa alt for megen Magt og Myndighed, mere Magt og Myndighed end paakrævet under de nuværende Omstændigheder, mere Myndighed, end vi ønskede at give Regeringen. Nu gaar det Aar paa Hæld, som denne Lov er gældende for, og der ønskes derfor en ny Lov for Tiden efter 1. Januar 1936, gældende i to Aar. Det Lovforslag, som her foreligger, afviger — det tror jeg ogsaa nok, den højtærede Handelsminister sagde — ikke i Hovedhensigten fra den nu gældende Lov. Derfor siger jeg straks, at vi naturligvis i Aar som i Fjor er imod Ministeriets Forslag. Vi nærede ikke kvalificeret Tillid, politisk Tillid, til den afgaaede højtærede Handelsminister, og vi nærer i det hele taget ikke Tillid til Ministeriet. Vi tør næppe heller være saa store Optimister og nære saa store Forventninger, at vi tør tro, at Ledelsen skal blive meget ændret under den nye højtærede Handelsminister efter Ministeriets Rekonstruktion.

Man skal derfor ikke forvente, at det Mindretal, som jeg er Ordfører for i Dag, er i Stand til at stemme for dette Lovforslag. Vi er lige saa lidt i Stand til at stemme for Lovforslaget, som vore Meningsfæller i Folketinget var det. Vi har en saa afvigende, saa diametralt modsat Opfattelse af Socialdemokraternes paa dette Omraade, som tænkes kan. Vi ønsker ikke, at Danmarks Import- og Eksportforhold skal dirigeres udelukkende gennem offentlige Kontorer. Vi forstaar jo, at det ikke er Regeringens socialdemokratiske Part alene, men ogsaa Støttepartiet, Det radikale Venstre, der ønsker at give Ministeriet og Handelsministeren saa store Beføjelser, som her er Tale om. Vi ønsker ikke disse unødvendige Beføjelser lagt i Regeringens Hænder. Men at de to Partier ønsker det, tager vi til Efterretning.

Vi har nu levet i smaa 4 Aar under